

19. 46. 359.

SYNODVS

DIOECESANA

VALENTINA

*Celebrata praeside Illustrissimo & Reueren-
dissimo D. Ioanne Ribera Patriarcha
Antiocheno, & Archiepiscopo
Valentino. Anno 1584.*

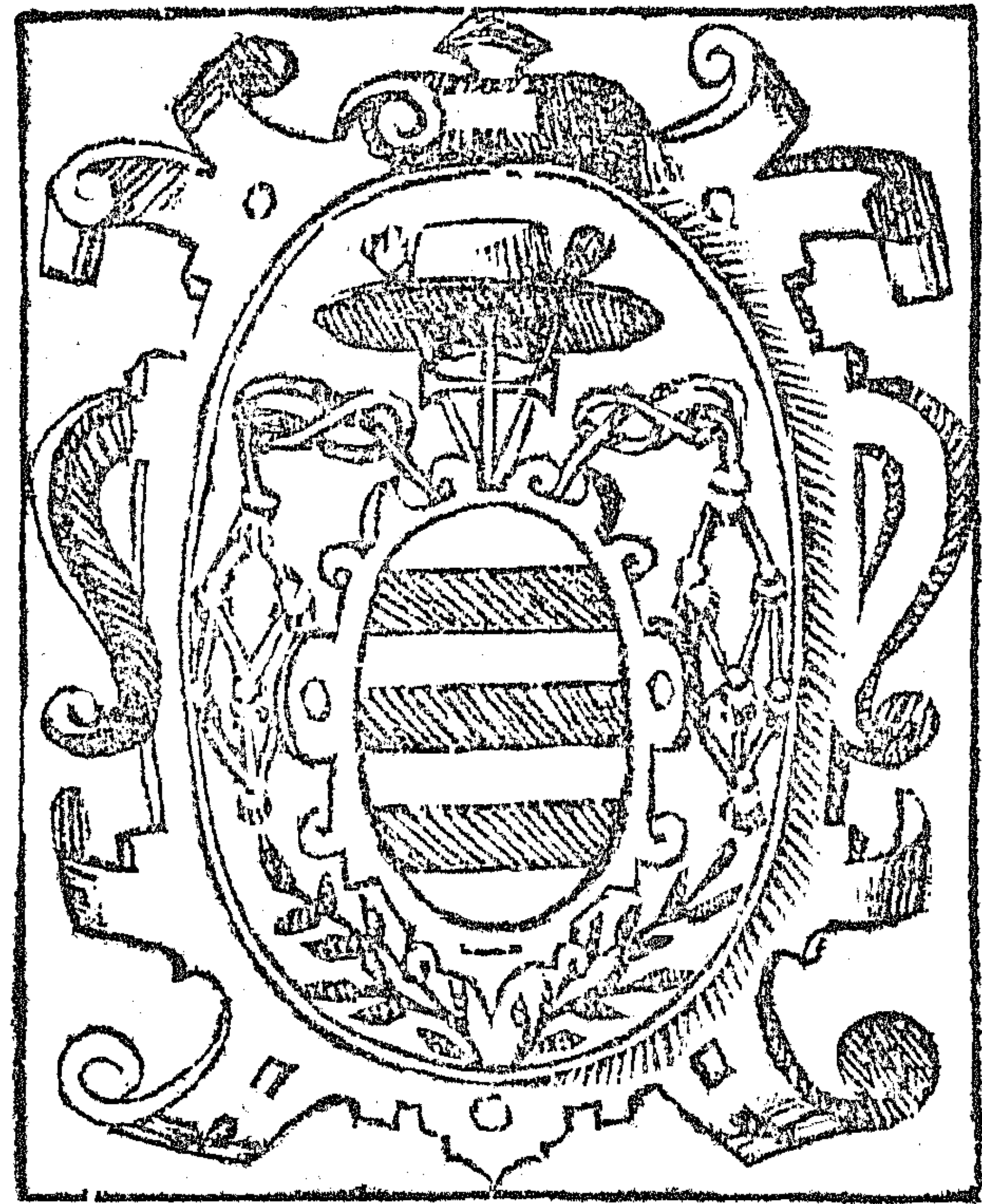
Valentiae apud Aluarum Francum & Gabrie-
lem Ribas. Anno 1594

14
15
16
17
18

SYNODVS

DIOECESANA VALENTINA.

*Celebrata praeside Illustrissimo ac Reueren-
dissimo D. Ioanne Ribera Patriarcha
Antiocheno, & Archiepiscopo
Valentino. Anno 1584.*

Valentiae apud Aluarum Francum, & Gabrie-
lem Ribas. Anno 1594.

EDICTVM AD CE-
lebrandam Synodum Diocesa-
nam conuocatorium.

OS Ioannes de Ribera
Dei & Apostolicae Se-
dis gratia Patriarcha
Antiochenus, & Ar-
chiepiscopus Valentinus
de Consilio Catholicae
Maeſtatis, &c. Reuerendis ac Venerabi-
libus, ac nobis in Christo dilectis Capitulo, Ca-
nonicis, & Dignitatibus nostrae Metro-
politane Ecclesiae, & aliarum Ecclesiarum Col-
legiatarum nostrae Diocesis Valentine, Ab-
batibus, Rectoribus, Plebanis, Vicariis per-
petuis, ceterisque Presbyteris curam anima-
rum exercentibus, quorum interest de iure
Episcopali Synodo eſſistere, ac vniuersis &
singulis Magnificis & honorabilibus ciui-
tatum, oppidorum, ac locorum huius no-
strae Diocesis Iuratis, ceterisque, tam
Ecclesiasticis, quam secularibus personis,

DICTVM

quas infrascriptum negotium quomodolibet tangit, & spectat, Salutem in Domino sempiternam. Adhuc fragilitas humana, & labentium rerum mutabilis vicissitudo, corrigendi moressa, propterea leges excogitandi, et mutandi necessitatem inferre non desinit. Et quãquam multa per nos, nostrosque predecessores salubriter & vigilanter statuta in Provincialibus & Diocesanis congregationibus in hac nostra Diocesi Valentina hætenus fuerint stabilita, varia tamen instantis temporis, tam laicorum, quam Ecclesiasticorum morum perturbatio, iuxta quotidianã sollicitudinem, quam de Ecclesiis habemus, nos inducit, ut simul cum nostri regiminis coadiutoribus & Rectoribus correctioni & reformationi eorundem intendamus. Ea propter, Sacri Concilij Tridentini decretis inherendo, in hac nostra Ecclesia Valentina Episcopalem Synodum, cum Dei adiutorio & favore, secunda Dominica Septembris, computanda nona die eiusdem mensis, proximo venturi, presentis Anni, celebrare decre-

mus,

CONVOCATIO IVM.

uus, & ordinavimus. Proinde vos omnes et singulos supradictos exhortamur, ac monemus, ubique Ecclesiasticis personis supradictis in virtute sanctæ obedientiæ, & sub censuris & pœnis in Constitutionibus Provincialibus & Synodalibus contentis, præcipiendo mandamus, quatenus per has nostras literas citati & moniti feritis, per vos, aut vestros legitimos procuratores, (si infirmitas, aut aliud canonicum impedimentum non intercesserit) in hoc nostro Palatio Archiepiscopali Valentino die superius assignata personaliter interesse curetis: proposituri et tractaturi ea, que ad corrigendos excessus, mores reformandos, aliaq. ad animarum vestræ plebis salutem, divini cultus augmentum bonum & utile huius nostræ Diocesis, totiusq. Cleri & Ecclesiarum reformationem & bonum statutum concernunt. Reliquas vero sæculares personas superius nominatas hortamur in Domino, ut si quæ vobis occurrant, quæ in dicta Synodo examinari, & decidi debeant, nobis denuntiare & insinuare

O 3

2012

DICTVM
non prætermittatis. Alioquin in & super
præmissis, prout iuris & rationis fuerit, ve-
stri absentia in aliquo non obstante, verum
contumacia exigente, in dicta Synodo proce-
demus. Super præsentatione vero vobis de
præsentibus faciendâ, relationi latoris earū
dem fidem indubiam adhibebimus: quas etiā
in valuis nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ,
vt huiusmodi Synodi Diocesane congrega-
tio & convocatio omnibus innotescat, affigi
& publicari mandamus. Dat in nostro Ar-
chiepiscopali Palatio Valentino die 8. men-
sis Augusti Anno 1584.

El Patriarcha Arçobispo de Valencia:

Figueroa Secretario:

~~~~~

~~~~~

CONVOCATORIVM. 7

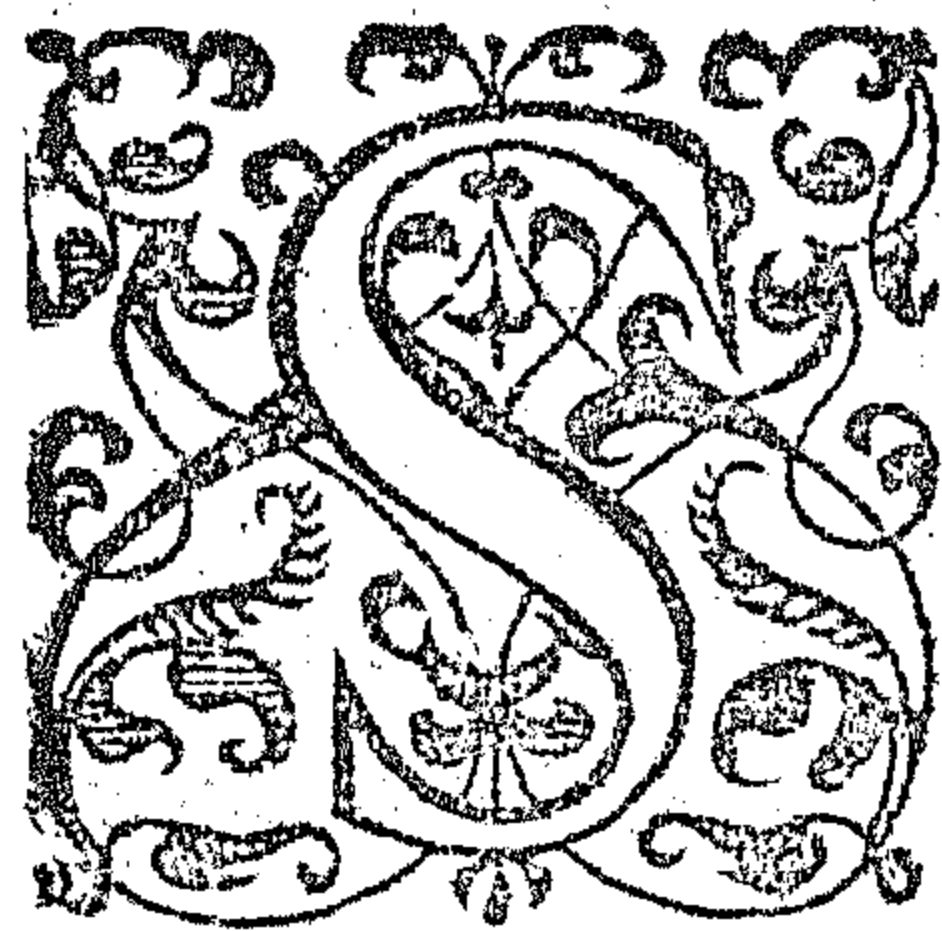
FVIT publicatum præsertim edictis
prælo excussum, & ad omnes Ecclesiariæ
Rectores transmissum per varios cursores:
& in valuis Metropolitanæ Ecclesiæ Va-
lentinæ affixum, tanquam in eminentiori
loco. Postea vero concurrentibus certis legi-
timis ac gravissimis causis, per eundem Illu-
strissimum & Reuerendissimum Dominū
Patriarcham & Archiepiscopum Valenti-
num fuit prorogata eadem Synodi congrega-
tio in proxime sequentem Dominicam ter-
tiam eiusdem mensis Septembris, videlicet
decimam sextam diem mensis, & publicata
prorogatio.

~~~~~

O 4 IOAN-

8
I O A N N E S R I B E R A
P A T R I A R C H A A N T I O .

*chenus & Archiepiscopus Valentinus
omnibus suæ Diœcesis Christi-
fidelibus Salutem in
Domino.*

I ea esset in hominibus ad virtutem comparandam diligentia, & ad cōseruandam animi fortitudo, vt non facile in diuersa laberentur: non ita multis legibus opus esset, quibus velut adminiculis ipsa morum rectitudo sustentari ac fulciri posset: sed vt magna est hominum incuria, & animi mobilitas, ita sæpe fit, vt neglecta virtute multi obliqua sequantur, & in varia se vitia præcipites dedant. Hinc fit, vt nouis quotidie insurgentibus morbis noua sint adhibenda remedia: ne si ægritudo inualescat, nulla iam spes salutis relinquatur. Aliquot iam ab-
hinc

E P I S T O L A 9

hinc annis Dicecesanam Synodum celebrauimus, vt sancita aliqua morum reformatione, si quæ collapsa viderentur, instaurari & erigi possent. Post vero cū res minimè id postularet, ab eo aliquandiu destitimus: donec cogitare coepimus, non esse hæc exercitia diu intermittenda: sed repetenda potius, vt pullulantes in agro dominico sentes refecari, ac etiam auelli possint. Pascite, dicebat Beatus Petrus Apostolus, qui in vobis est gregē Dei: prouidentes non coactè, sed spontaneè secundū Deum. Pascuntur autem dominici greges tum diuini verbi prædicatione, vt huiusmodi spiritali esca nutriti, ea quæ sūt spiritus, sapiant: tum etiam Prælatorū statutis & mandatis, cum insurgentia mala prohibentur: & quæ bona sunt, sanctè præcipiuntur. Sunt enim quos sola monitione ad bonum persuadeas: sunt qui fere ad omnia præceptis egent: sunt qui poena etiam trahendi sunt. Quare vt huiusmodi etiam pastum nostris præberemus, meri-

to hisce diebus conuocata Dioecesana Synodo, ac proinde vocatis ad hanc urbem omnibus nostrę Dioecesis parochiarũ præfectis, de his omnibus cum eis cõtulimus, quæ Dioecesi partim conuenire, partim etiam necessaria esse videbantur. Addidimus itaq; superiori Synodo decreta, sed pauca: neq; enim plura præsens rerum status postulabat. Vestrum erit, iuxta præceptum Apostoli, obedire Præpositis vestris, & subiacere eis: ipsi enim peruigilāt quasi rationem pro animabus vestris reddituri. Memores igitur vestri officij, mala prorsus abiicite, & quæ recta sunt, opera mini: vt ęterna bona, quæ suis Deus parata habet, simul omnes tandem consequamur. Datum Valen. in domo nostra Archiepiscopali. 6. kalen. Octobris, Anno 1584.

EXHOR:

diuinum officium attente recitandum.

Ed antequam Synodalia decreta proponantur, illud maximē nostros, qui sacris sunt initiati, admonitos esse velim, quanto animi studio & diligentia suo muneri intendere, quā pura & sincera mente omnia illa exequi, quæ eorum conueniunt dignitati, debeant. Quid enim sacer ordo non exigit virtutis & sanctimonix, vt rectē & sanctē omnia fiant, ac ne scandali aliquid aut offensionis ex factis, dictis, corporis habitu aut alia quacunque ex re oriri possit? Illud ergo sedulō ac diligenter à vobis curandum est, vt vitę vestrę exemplo aliis ad omnia probē gerenda duces sitis, & vt sic bona omnia in vobis splēdeant, vt splēdore illo reliqui etiam illustrentur: & iuxta præceptū Apostoli exēplū sitis aliis in verbo

verbo, in conversatione, in charitate, in fide, & castitate. Illud etiã perpendite, quales ij esse debeant, quibus ex munere cõpetit, non pro se ipsis tantum, sed pro aliis etiam Deum orare: quam charus, quã gratus, qui intercedit, illi esse debeat, quem orat: quemque ad sua vöta flectere nititur. Sit ergo primum oratio vestra munda, quam nulla culpę macula deturpet: neque enim munda esse poterit, si ex mente prodierit immunda. Memores estote Moyfi, dicebat Eliachim sacerdos, qui Amalech confidentem in virtute sua, nõ ferro pugnando, sed precibus sanctis orando deiecit. Et beatus Ioãnes Apostolus prioris sua epistola scribebat: Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciã habemus ad Deum: & quidquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea, que sunt placita coram eo, facimus. Quem locum beatus Hieronymus grauißimẽ his verbis explicat: Si id quod præcipit Deus, facimus: id quod petimus, obtinemus. Et subdit: Val-

de enim

de enim apud Dominum vtraque hæc sibi necessario congruunt, vt & oratione operatio: & operatione fulsiatur oratio. Vnde & Hieremias ait: Scrutemur vias nostras, & quæramus, & reuertamur ad Dominum: leuemus corda nostra cū manibus ad Dominum in cælos. Certe is vna cum corde manus etiam ad Dominum leuat, qui orationem suam operibus roborat: & iuxta beati Ioannis vocẽ, tunc confidentiam in oratione accipit, cum nulla vitæ prauitas ei contradicit, & bonorũ operum ratio orationi concinit. D. etiã Chrysostomus, quanta sit orationis dignitas explicans, eam genus quoddam esse sacrificij assererat, cum diceret: In precationibus possumus esse vigilantes, si consideremus cui loquamur: si reputemus nos sacrificium Deo offerre, & gladiũ tenere manibus, necnon ignem & ligna: si cogitatione cæli portas aperiamur, si illo transferamur, & arrepto gladio spiritus, infigamus illum in iugulum hostiẽ; & illam sobrietate

tate

tate mactemus, & lacrymas illi infundamus. Hic enim est huius sacrificij sanguis, huiusmodi illa ara rubescit mactatione, & subiungit: Ne committas igitur, vt tempore, quo orandum est, quid quam humanarum cogitationum occupet animum tuum. Abraham enim cum hostiam adferret, non uxorem, non seruum, non alium quemquam passus est ad esse: itaque nec tu finas seruilium ac illiberalium affectum quidquam adesse tibi: sed solus ascende in montem, quomodo ascendit ille, quomodo fas non est quemquam alium ascendere. Quod si quæ talium cogitationum tecum ascendere conentur, imperato illis cum authoritate, & dicit: Sedete hic: ego vero & puer adorato Domino reuertemur. Relicto itaque quidquid humanum fuerit, ascende: atque aram sicut ille edificauit, edifica: tanquam nihil habens humanum, sed velut à natura factus alienus. Siquidem ille, nisi ultra naturam exiisset, nequaquam filium immolare voluisset. Ne igitur res vlla, ait, cum

oras

oras, tibi obstrepat, sed fias cælis excelsior: suspira amare, immola confessione: dic tu peccata tua prior, vt iustificeris: & offer contritionem cordis. Hæ victimæ non in cinerem abeunt, neque in fumum dissoluuntur, neque lignis egent, aut igne, sed sola mente compuncta. Hæc ligna, hic ignis incendens illa, & non exurens. Etenim qui cui feruore orat, inflammatur, non exuritur: sed velut aurum igne probatum fit splendidior. Ad hunc modum sanctissimi patres ipsos fideles ad orandum hortabantur. Ex quibus colligimus, quam longe aliter agant, qui dum Deum oraturi sunt, quasi non idacturi, aliud cogitant: dignitatem rei, quam aggrediuntur, minime perpendentes: alij in locis minus orationi aptis orantes: alij profana miscentes negotia: & nihil minus cogitantes, quam quod agunt: alij quo tempore cum aliis attentè concinendum est, de rebus variis cum assidentibus colloquentes: cum tamen toto animo, totaque mente Deus orandus sit:

fit: vt & orantibus ipsis suo fauore adfit,
 & his etiam adesse dignetur, pro quibus
 orationes sunt institutæ. Quanta igitur
 possum animi propensione vos hortor, at
 que obtestor, vt hæc maxime aduertatis,
 & ita opere præstetis, vt nihil in vobis ea
 in re sit reprehensione dignum: quin po-
 tius ex tota vitæ vestræ ratione, ac inter
 alia ex hoc etiam orandi Deum mo-
 do Deus ipse maxime glorifice-
 tur, qui sit semper, & in sæ-
 cula benedi-
 ctus.

CON.

ADMONITIO AD
 parochianos de conueniendo in Ecclesiã
 Parochialem diebus dominicis & fe-
 stis ad audienda diuina
 officia.

*Vit olim tanti apud antiquos Pa-
 tres ille frequens in ecclesiam pro-
 priam parochialem fidelium con-
 uentus, vt ad hanc disciplinam populi Christi-
 ani institutioni valde accommodatam reti-
 nendam, certis decretis cautio aliqua adhibi-
 ta sit Primum enim hoc iussum est, vt domi-
 nicis, festisque diebus Parochi antequam mis-
 sam celebrent, plebem interrogent, an alteri-
 us parochiæ fidelis adsit, qui proprio contem-
 pto Presbytero, ibi missam audire velit. quæ
 si inuenerint, statim inde eijciant, & in Pa-
 rochialem suam Ecclesiam ad missam audi-
 endam redire compellant. Deinde illud pla-
 ne vetitum fuit, alienæ Parochiæ fidelem a
 Parocho ad missam recipi, nisi in itinere fue-
 rit, & placitum ibi habuerit. Cuius veteris*

P

disci-

discipline restituenda, in usumque reuocan-
 die desiderio flagans olim summus Ponti-
 fex Urbanus VI. eo de genere Apostolica
 sanctione diligentissime cauit: & nuper sa-
 cra Tridentina Synodus œcumenica ab Epis-
 copis fideles non solum hoc maneri voluit, vt
 frequenter ad proprias parochiales Ecclesias
 saltem dominicis diebus, festisque maioribus
 accedant: sed illud etiam diligenter ostendit
 vnumquemque teneri, vbi commode fieri po-
 test, Parochia sue interesse ad audiendum
 verbum Dei, ac proinde id præterea statuit,
 parochis, animarumque curatoribus inter mi-
 sarum solemnia aliquid ex iis, quæ in missa
 leguntur, exponi, & sanctissimi illius sacri-
 ficij mysterium aliquod explanari, plebes sibi
 commissas salutaribus verbis pasci, easdẽque
 doceri, quæ scire omnibus necessarium est ad
 salutẽ, in lege Domini erudiri, & sacra elo-
 quia illis explanari: tum in vnaquaque Ec-
 clesia parochiali pueros fidei rudimentis in-
 strui. His igitur eiusdem Tridentinæ Syno-
 di decretis, & veteri salutari exemplo addi-

Et cum

Et cum Populum vrbis, Diœcesisque Valen-
 tinæ nostræ, rebus ad salutem necessariis in-
 sit utum per bona opera ad præmium sempiternum
 perducere summopere in Domino cupimus:
 hac nostra monitione eos vniuersos, & singulos
 cohortamur, ac per viscera misericordie Iesu
 Christi domini nostri obsecramus, atque obtestamur,
 vt quamuis in suis vicinis Oppidis, & Suburbis,
 oratoria, capellæ, aliusque Ecclesias habeant,
 vbi sanctissimo missæ sacrificio interesse possint,
 frequenter tamen dominicis saltem: aliisque
 solemnibus festis diebus ad suam quique
 parochialẽ Ecclesiam conueniant: vbi a
 parochis, cui eorum cura commissæ est,
 verbo Dei pascantur, fidei rudimentis,
 aliusque animarum salutis necessariis
 præceptis erudiantur, ad sanctissima
 sacramenta religiosius percipienda
 instruantur, ad eorundẽque frequentẽ
 usum: vt illa sacra Synodus optat,
 paternis eius cohortationibus
 indies magis inflammentur: tum ab
 eodem item audiant, qui dies festi,
 si qui in hebdomadam inciderint, colendi:

que vigiliae, ieiuniae seruanda sint, discant ab ipso: item quae christianae pietatis officia in illis religiose colendis praestari oporteat, ac quae praeterea supplicationes, processiones, aut stationes, orationes, indulgentiae, iubilaeum indicantur quae matrimoniorum denuntiationes fiant: quae item pro ratione temporum admonitu, iussive Episcopalis ad diligentiam eorum institutionem promulgentur. His atque aliis fructibus, qui ex paternis parochi vel in cohortando, vel in monendo officii existunt, eos carere continget, qui missam iis diebus in suam Parochialem Ecclesiam non conueniunt. Imo vero quia hoc audienda illis diebus missae parochialis munus a fidelibus minus diligenter praestatur, quibusdam plane negligitur, multa incommoda inde existunt. Hinc in plerisque sepe fidei articulorum & Dei, sanctaeque matris Ecclesiae praeseptorum, quae ad salutem consequendum Christianum hominem nosse oportet imperitia, festorum dierum cultus neglectus, debita christiana pietatis opera non ex-

cultu

cultu, non cognita christiana familiarium institutio, languescens sacerdotum parochorum omne officium, eorum aliquis contemptus, sanctissimorum institutorum, & sacrorum canonum violatus usus: hinc denique in Ecclesiis parochialibus, quae a maioribus tanto pietatis studio exaedificatae sunt, instaurandis, ornandis, sacris tectisque habendis cura multis ex partibus neglecta, in illisq. nulla, aut penes exigua Ecclesiastica ad diuina officia obedienda necessaria suppellex. His tot tantisque malis atque incommodis unusquisque occurrere studeat, id diligenter exequendo quod sanctorum patrum suadet auctoritas, quod Tridentina Synodus monet ac iubet, quod ex illius iussu nos de uniuscuiusque vestrum salute solliciti paternis vocibus cohortamur & monemus in Domino. Nec vero quenquam aliquod, quod vel ex parochialis Ecclesiae aliqua distantia, vel ex pluuia, frigore, aestu, temporum vicissitudine existit, in commodum ab hoc officio deterreat: imo vero ad illud diligentius exequendum, pro ut in Domino confidimus,

P 3

sequis-

se quisque eorum accedant necesse est, qui salutis suae memores huius rei gravitatem, et gravitatem, quae commemorata sunt ratione perpèdunt: quique aliquando secum animo reputant, non solum parochialem Ecclesiam sibi datam esse, in qua primum baptismo suscepto Christo Domino renati, aliis sacramentis alantur ad perpetuam salutem: sed parochiam etiam sacerdotem sibi loco parentis esse debere, quem diligant, colant, atque observent, hoc sibi proponentes, illum pro fidelibus sibi commissis apud Deum internum, ac deprecatorum esse, divinae legis interpretem, dispensatorem mysteriorum Dei, Christianae vitae, et morum disciplinae magistrum, a quo omne petant pie recteque agendi consilium, ac denique ministrum omnium fere, quae ad salutem eis necessaria sunt. Et tunc autem nostrae monitioni, etsi omnes pro praecipua sua salutis cura avidentes esse debent, in primis tamen Patres familias, Tutores, Ludimagistros, ceterosque aliorum moderationi curatorem praefectos cohortamur, divina quoque

testa

testatione admonemus, ut a sua et aliorum quorum curam gerunt, salute solliciti primum ipsi haec paterna monita amplectantur, tum illos etiam crebris cohortationibus, ad illa exequenda inflamment, idque curent, ut non solum missae et divinatorum officiorum tempore, illi in parochialem Ecclesiam conveniant, verum etiam, ut institutas in ea doctrinae Christianae scholas, statis illis diebus frequentent.

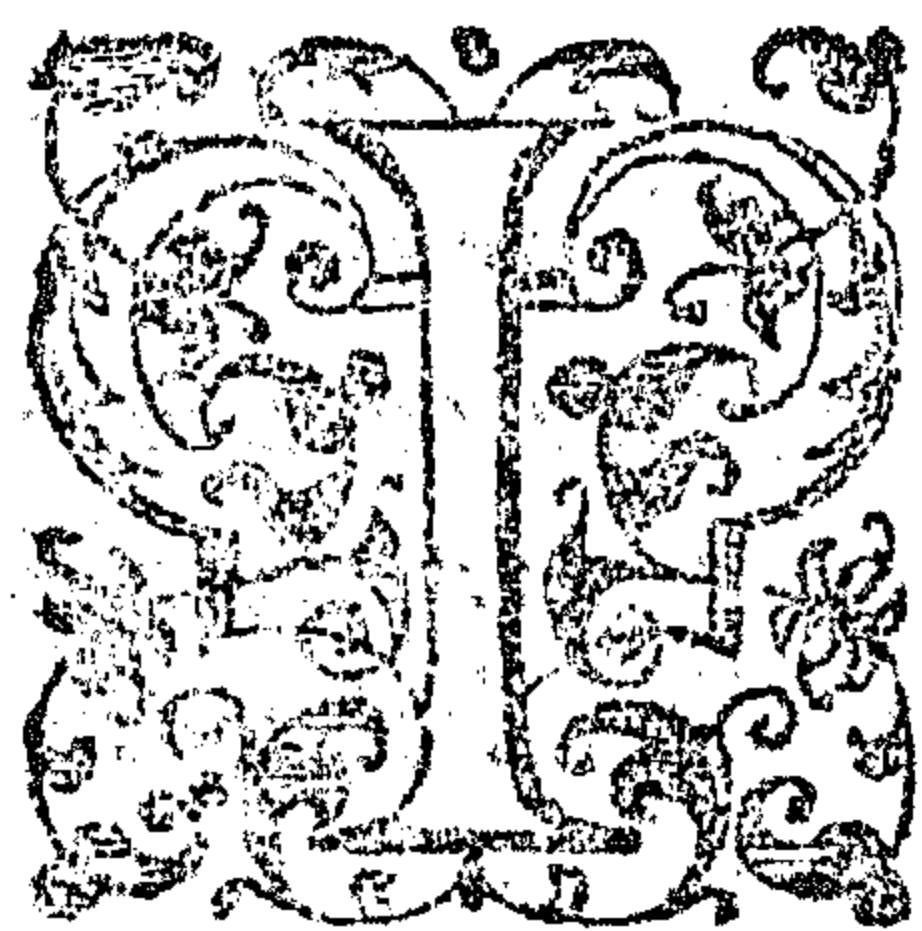

P 4

ACTIO

ACTIO PRIMÆ.

Professio fidei.

In nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Nos Ioānes Ribera Patriarcha Antiochenus, & Archiepiscopus Valentinus, in Synodo Diocesana actu præsidens, quam sub beatissimo Domino nostro Gregorio Papa decimo tertio, Pontificatus eius anno tertio decimo Regnante inuictissimo Domino nostro, & Rege Catholico Philippo secundo, regni eius anno vigesimo octauo, ad decimum quartum Calēdas Nouembris Anni Millesimi quingentesimi septuagesimi octauifacri Concilij Tridentini Decreto obsequentes, in hanc ciuitatem congregari iussimus: considerantes fidem fundamentum esse omnium bonorum operum, sine quo

totum

totum spirituale ædificiū seruire sit necesse: exemplo etiam patrum, qui in principio suarum actionum sacrosanctam fidē profiteri consuerunt: quod etiā sacra Tridentina Synodus faciendum esse docuit: fidei professionem, antequā de re aliqua à nobis in hac Synodo sermo suscipiatur, præmittendā esse decernimus, atque præmittimus, ea forma & verbis, quibus in literis sanctissimi Domini nostri Pij Papæ quarti præscripta fuit. In hunc igitur modum hæc Valentina Synodus fidem ipsam toto animo profitetur.

Credo in vnum Deum, patrem omnipotentem, factorem cæli & terræ, visibilium omnium & invisibilium: Et in vnum dominum Iesum Christum, filium Dei vni-genitum: Et ex Patre natum ante omnia secula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deū verum de Deo vero: genitum non factum, cōsubstantialē Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter

P 5

nostram

nostram salutem descendit de caelis: Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine: Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas: Et ascendit in caelum, sedet ad dexteram Patris: Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum Dominum, et vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit: Qui cum Patre et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum: Et expecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi seculi. Amen.

Apostolicas et ecclesiasticas traditiones, reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admittimus, et amplectimur. Item sacra scriptura iuxta eum sensum, quem tenuit, et tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu

sensu, et interpretatione sacrarum scripturarum, admittimus. Nec eam unquam nisi iuxta unanimum consensum patrum accipiemus, et interpretabimur. Profitemur quoque septem esse vere, et proprie sacramenta novae legis a Iesu Christo Domino nostro instituta ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam unctionem, Ordinem et matrimonium: illaque gratiam conferre. Et ex his Baptismum, Confirmationem, et Ordinem, sine sacrilegio reiterari non posse. Receptus quoque et approbatus ecclesiae Catholicae ritus in supradictorum omnium sacramentorum solenni administratione recipimus, et admittimus, Omnia et singula, quae de peccato originali, et de iustificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita et declarata fuerunt, amplectimur, et recipimus. Profitemur pariter missa offerri Deo verum, proprium, et propitiatorium sacrificium pro vivis et defunctis. Atque in sanctissimo Eucharistiae sacra-

sacramento esse vere, realiter, & substantialiter corpus & sanguinem una cum anima & diuinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conuersionem totius substantiæ panis et corpus, et totius substantiæ vini in sanguinē, Quam conuersionem Catholica Ecclesia trās substantiationem appellat. Fatemur etiā sub altera tantum specie totum, atque integrum Christum, verumque sacramentum sumi. Cōstanter tenemus. Purgatoriū esse, animasq. ibi detentas fidelium suffragiis iuari. Similiter & Sanctos confitemur una cum Christo regnantes venerandos, atque inuocandos esse: eosque orationes Deo pro nobis offerre: atque eorum reliquias esse venerandas. Firmiter asserimus, imagines Christi, ac Deiparæ semper virginis, necnon aliorum sanctorum, habendas & retinendas esse, atque eis debitum honorem & uenerationem impartendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse: illarumque usum Christiano populo maxime salutarem esse affirmamus. Sanctam, Catholicam,

et A-

& Apostolicam Romanam Ecclesiā omnium Ecclesiarū matrē, & magistrā agnoscimus Romanoque Pontifici, beati Petri Apostolorū Principis successori, ac Iesu Christi Vicario, veram obedientiam spondemus, ac iuramus. Cætera itē omnia a sacris canonibus & Oecumenicis Conciliis, ac præcipue a sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata, indubitanter recipimus, atque profitemur. Simulque cōtraria omnia, atque hæreses quasunque ab Ecclesia damnatas: & reiectas, & anathematizatas, nos pariter damnamus, reicimus, & anathematizamus. Hanc veram Catholicā fidē, extra quā nemo saluus esse potest, quā in præsentis sponse profitemur, & veraciter tenemus, eandē integram & inuiolatam usque ad extremū vitæ spiritum constantissime (Deo adiuvante) retinere, & cōfiteri, atque a nostris subditis, seu illis, quorum cura ad nos in muneri nostro spectabit, teneri, doceri, & prædicari quantum in nobis erit curaturos.

DE

DECRETA

SINODI DIOECESANAE
Valentinæ, præside Illustrissimo ac Reue-
rendissimo domino Ioanne Ribera Patri-
archa Antiocheno & Archiepiscopo
Valentino, Anno 1584.
mense Septembri.

*Quando, & quantum pro literarum lectio-
ne, quæ in Ecclesiis fieri solet, a
Curatis accipi possit.*

DECRETVM PRIMVM.

Ommédanda sane & laudabilis
est in hac nostra Diœcesi cōsue-
tudo, qua Parochi & eorum Vi-
carij nihil accipiunt quum literæ matri-
moniales, aut edicta ad sacros ordines sus-
cipiendos confecta, aut cuiusuis alterius
rationis literæ, quarum lectio ad ipsorum
munus spectat, in ecclesiis ad populum
per legantur: quem morem in posterum

etiam

DECRETA SYNODI. 31

etiam seruari volumus. Quia tamen ali-
quando ad perlegēdas in pulpito diebus
festis priuatarum personarū literas, qua-
les sunt monitoriæ, & illæ quibus excom-
municatio infertur, & quæ dicuntur Pau-
linæ, non parum laboris infumendum est,
statuimus, Synodo approbante, vt in po-
sterū pro singulis literis monitoriis quo-
ties legentur, nummos quatuor: & pro
Paulina vna, & aliis quæ minime breuio-
res fuerint, solidum vnum accipere pos-
sint.

Quomodo ceræ quarta accipienda sit.

DECRETVM II.

Solet in hac nostra diœcesi cum mor-
tui sepeliuntur, ceræ quæ dicitur quar-
ta, non vno eodemq; modo, sed varie à
diuersis accipi: vt autem vnus in tota diœ-
cesi in hac re modus obseruetur: statui-
mus, approbante Synodo, prædictam
ceræ quartam hoc modo ab omni-
bus accipi debere: Si ad sepelien-
dum defunctum funales cerei, qui in-

torti-

intortitia dicuntur, deferantur, duo ex illis pro quarta accipientur: itidem ex cereis maioribus & cōmunibus duo, quos ipse accipiens maluerit. Si vero minores tantum cerei allati fuerint, aut sine cereis mortuus sepeliatur, possit sex accipere solidos iuxta decreta huius Archiepiscopatus Synodalia: aut ex paruis illis cereis tot, quot pro consuetudine quibusdam in locis dari solent, accipiat. Quem modum in omnibus Archiepiscopatus ecclesiis seruari volumus, ne vllū ea in re sit in diuersis ecclesiis discrimen.

Ne duplex portio ob defuncti tantum receptionem accipiatur.

D E C R E T V M. III.

Quoties defunctus aliquis extra propriam parochialem ecclesiam sepeliendus erit, si contigerit aliquam ob causam, vt pote propter loci distantiam, clericis parochiarum, quæ funus committantur, duplicē portionē deberi, vt in Catalogo

logo Synodi dicecesane V^{er}etiae celebrata anno M: D. LXVI. præscribitur, mandamus ne ecclesia illa in qua sepeliendus erit defunctus, ob illius receptionē portionem illam duplicem accipiat. Neque enim æquum est, vbi dispar est labor, parem esse mercedem, nisi forte Ecclesia illa ab ipsa defuncti domo funus comitata, eundem cum altera laborē subiisset. Tūc enim duplicem portionem ipsa etiam reportabit.

Peregrinationes in oppidis minime fiant non vocato oppidi curato.

D E C R E T V M. IIII.

Accidit aliquādo, vt ex oppido in oppidum peregrinationes in processionum modū deuotionis alicuius occasione non accersito oppidi Rectore fiant: quæ cum posthac ob ea in commoda, quæ ex illis aliquando euenire solent, permittendæ non sint, ipsis etiam parochis omnibus & eorum vicariis, Synodō approbante, sub

te, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ mandamus, ne si huiusmodi processiones ad eorum oppida perueniant, illis cum processione aut aliter obuiam eant, ac ne ad eorum ingressum campanę pulsentur.

Si occisus aliquis fuerit ab hoste, quãuis moderata, solita tamen pompa sepultatur.

D E C R E T U M V.

EXtirpanda plane est praua illa consuetudo ab aliquibus in hanc diœcesim inducta, qua si qui fuerint, ab inimicis occisi, aut sinistro aliquo casu occubuerint, noctu absque lumine, & comitatu sepeliri solent: & quod magis dolendum est, ipsum etiam missæ sacrificium, & suffragatoriæ præces, quibus ecclesia pro defunctis orare solet, impiè omittuntur. Qua propter omnibus nostri Archiepiscopatus Rectoribus atque Vicariis, aliis itidē personis omnibus ecclesiasticis, ac ipsis etiam laicis sub excōmunicationis pœna, in quam

in quam contra agentes ipso factō incidant, præcipimus: ne in posterum alicuius defuncti corpus prædicto modo sepe liant, aut sepeliri permittant. Imo vero Rectores ipsi, cum non constiterit conditum ab ipso defuncto fuisse testamentum modum quo sepeliri debet, constituent: ut scilicet interdium, præcedente cruce, & subsequente ecclesię parochialis clero, adhibito etiam campanarum sonitu sepeliatur. Post vero quam primum Rector poterit, ipsum testamentariorum causarū iudicem de ea recertiores faciat, ut quę suffragia pro defuncto illo sint Deo offerenda, designare possit: ut fit, iuxta Synodalia statuta, cum quis intestatus obierit.

Publice excommunicati, post etiam diebus dominicis nominatim publicentur, aut ea de re Superior consulatur.

D E C R E T U M VI.

Q₂

Execrã-

EXecranda est illorum animi obdura-
tio, qui magno censurarum ecclesiasti-
carum cōtemptu, excōmunicatione mul-
to tempore ligatis, rationem qua illa sol-
uantur, minime quærunt. Quare parochis
omnibus nostri Archiepiscopatus, eorū
que Vicariis mandamus, imposita i his si-
aliter egerint, excōmunicationis latæ sen-
tentiaē poēna, vt dominicis diebus in ipso
ecclesię suggestu eos, qui in parochiali-
bus eorum ecclesiis publicę & nomina-
tim excommunicati fuerint (quorum no-
mina penes se descripta habeant) nomi-
natim publicent: aut certe (si res ipsa po-
poscerit) superiorem de causa, ob quam
id fieri debere non videbitur, consulant.
Populo etiam significant, excommunica-
tos illos vitandos esse, & fidelium parti-
cipatione esse priuatos quæ publicatio
durabit donec de illorū absolutione per
litteras eius, à quo excommunicatio lata
fuit, constiterit.

Per-

*Personas ecclesiasticas nullis impositioni-
bus, ac ne indirecte quidem a Domi-
nis, vel vniuersitatibus esse
grauandas.*

D E C R E T U M V I I.

Quamquam contra dominos tempo-
rales, & quascumque loquorum vni-
uersitatis, quæ ipsos beneficia obtinentes
& personas ecclesiasticas aduersus eccle-
się immunitatem, impositiones, & quas
vccant tallias, ab ipsis impositas, soluere
compellunt, ius canonicum statuta condi-
derit, graues etiā poēnas imposuerit: quia
tamen in hac nostra diocēsi nonnullis in
locis palliato quodam locationis, quam
arrendamentū vocant, colore ecclesiasti-
cę personæ indirecte saltem grauantur,
æquum erit hoc malum pro viribus no-
stro etiam decreto euellere. Solent enim
Domini & vniuersitates, aliqua pecuniæ
summa accepta, macella locare, quæ loca-
tio, vt diximus, arrendamenti nomine ap-
pellatur, concedentes vt in illis non solū

Q 3

carnes

carnes scindi ac vendi possint, sed etiam ut carniū libra aliquanto pluris quā valeat, vendatur: qui iusti valoris & precij excessus verē locum impositionis habet. Qua ex re ecclesiasticæ personæ detrimentum patiuntur, nisi illis superabundantis illius precij restitutio fiat. Quare Lateranensi Concilio & Bullæ in Coena Domini inhærentes, approbante etiam Synodo, prædictis dominis temporalibus si dicto modo beneficiatos, aut sacris initiatos, aut quoscunque religiosos ad prædictam impositionem soluendā, aut alias quascunque compulerint, excommunicationem late sententiæ eo ipso incurrendam imponimus. Si vero Vniuersitates fuerint, ipso facto interdicto subiaceant, à qua excommunicatione minimè absoluantur, neque interdictum cesset, donec prædictæ impositionis solutione ipsi ecclesiastici liberentur: & damni & impensarum eis restitutio fiat.

Quo

Quomodo in die commemorationis defunctorum possint in eadem Ecclesiæ plures missæ pro defunctis decantari.

DECRETVM VIII.

VT nostrorum ecclesiasticorum paupertati aliquo modo subueniamus, quod libenter à nobis præstatur, quoties absque incōmodo aliquo id fieri potest, sic statuendum esse, ipsa Synodo approbante, duximus: Quamuis merito, ac etiā sanctè à Reuerendissimo domino Martino de Ayala præcessore nostro in Synodo diocesana actione I. cap. XIII. sancitum fuerit, in die commemorationis omnium defunctorum vnā tantum Missam nempe conuentualem, decantandam esse reliquas verò omnes priuatim & submissa voce celebrandas. Quia tamen populi deuotio ex pluribus decantatis missis augeri videtur, & ne hac occasione populus eo die à propriis suis eccle-

Q 4 suis

ecclesiis alio diuertat, si viderit non adeo honorifice & solemniter posse ibi pro suis defunctis sacrificia offerri: Declaramus plures missas prædicto die in vna ecclesia decantari posse, dummodo id successive fiat, vt vna scilicet post aliam, & singulae integre à principio ad finem, & cantu non præcipiti decantentur. Licebit autem tot decantare Missas, quod conuenienti & debita veneratione decantari poterunt. Accipiat autem clerus pro singulis huiusmodi missis solidorū decem elemosynam, non eo plus. Quod autē ad ipsas absolutiones attinet, is ordo in eis seruetur, qui in dicto decreto fuit constitutus.

Subdiaconi beneficia obtinentes ad distributiones & emolumenta in ecclesijs admittantur

DECRETVM IX.

Beneficia ecclesiastica obtinentes, quia ad subdiaconatus tantum ordinē sunt promoti, cum non iam ad seculum retro cedere

cedere possint, iamque altari deseruiant, ac proinde de altari sit illis viuendū: merito approbante Synodo declaramus, illos in hac nostra dioccesi ad omnes distributiones in ecclesijs percipiendas, & ad omnia integre emolumenta, ad quæ ceteri qui presbyteri sunt, admittuntur, admitteudos etiam esse, vno excepto extremæ vinctio nis sacramento.

Construantur in Ecclesiarum archiuis repositoria, in quibus beneficiorum acta tuto custodiantur.

DECRETVM X.

Ipso temporis decursu compertum fuit atque ipsa nos etiam experientia docet multorum beneficiorum redditus, illorū incuria qui ipsa beneficia obtinent, in dies magis amitti: cuius rei illa potissima est causa, quod segniter admodum ipsa cōsuum acta, & alia iustrumenta ad beneficiū pertinentia ab eis custodiantur. Quare huic malo occurrere volentes, ipsa cō-

sentiente Synodo mandamus, Vt in omnibus nostræ diœcesis ecclesiis in quibus beneficia fuerint instituta, post tres menses ab huius Synodi promulgatione Rector & clerus intra ipsum ecclesiæ archiuum repositorium vnum conficiant, cum tot scriniolis, siue cellulis, quot in illa ecclesia beneficia fuerint. In quo acta omnia, & instrumenta ad beneficium spectantia in posterum recondantur, ita vt singulæ cellulæ singulis beneficiis deputentur. Quod ipsorum beneficiatorum expensis respectiuè fiat. Quæ acta educi inde sine vrgenti necessitate minimè possint, & nisi cautio de illis in eundem locum restituendis intra tēpus ab archiui custode prescribendum ipsi prius fuerit data. Quod ipsum repositorium clausum semper erit cuius clauem seruabit idem archiui custos. Quod autem ad ea beneficia spectat quæ in monasteriis, Confraternitatibus, hospitalibus, & alijs pijs locis, quæ ecclesiæ parochiales non sunt, fundata fuerint,

man.

mandamus, eorum beneficiorum acta, & scripturas in repositorium illius parochiæ reponi, intra cuius ambitum monasteria illa, confraternitates, hospitalia, & pia loca fuerint sita.

In funerariis actibus eadem portio clericis parochialem Ecclesiarum detur, quæ clericis Metropolitanæ Ecclesiæ dari solet.

D E C R E T V M X I.

Inualuit consuetudo in hac Valentina ciuitate, vt in quibusdam funerariis actibus, ad quos ecclesia metropolitana cum alijs ecclesijs parochialibus concurrat, maior portio clericis metropolitanæ ecclesiæ, quam aliarum ecclesiarum parochialium tribuatur. Sed ne aliquibus hæc disparitas sit iniucunda, approbante etiam Synodo statuimus, eandem posthac parochialium Ecclesiarum clericis portionem dari debere, quæ clericis metropolitanæ ecclesiæ datur: cum labor sit omnium æqualis.

In

*In missa conuenuali prefatio et oratio Do-
minica cantu, non sub missa voce
proferantur.*

DECRETVM XII.

EA festa, quæ in ecclesia præcipue cele-
brantur, solenniter à nobis peragen-
da sunt. Quare vt aliqui ea in re abusus
tollantur, præcipimus, ne vlla ex causa die-
bus dominicis & festis in missa conuen-
tuali prefatio & oratio Dominica absque
cantu submissè dicantur: neq; in matuti-
no officio antiphonæ & responsoria suo
cantu priuentur. Qui huic decreto repug-
nauerit, XXX. solidis multetur, fabricæ
ecclesiæ applicatis.

*Celebrans missam ex his missis, quæ ad colle-
ctorem spectant, eam in libello papy-
raceo describat.*

DECRETVM XIII.

Quo maioris momenti est & magis sa-
lutiferum missæ sacrificiû, quod pro
viuis & defunctis Deo offertur, tanto di-
ligentius

ligentius curandum est, Omis-
se tam ab ipsis iam defunctis, quam ab his qui vitã
adhuc agunt, ecclesiis ad celebrandum re-
lictæ & impositæ vere celebrantur. Quæ
propter consentiente etiam Synodo, cui-
cunque presbytero qui missam ex his ce-
lebrare missis voluerit, quæ in parochiis
ad ecclesiæ collectorem spectant, præci-
pimus, vt illam eodem ipso die propria
manu in Quaternione papyraceo, vel li-
bello ad hoc deputato describat: ita enim
facilius ac certius poterit visitator ea de-
re rationem exigere, & omnia ad veros
calculos reuocare. Si aliter egerit, nulla il-
lius missæ, quæ scripta prædicto modo nõ
fuerit, ad celebrantis vtilitatem ratio ha-
beat.

*Quod qui in parochialibus Ecclesiis mor-
tuos sepeliunt, quos fossores vocamus, re-
liquis in officio suo exequendo
preferantur.*

DECRETVM XIIII.

Iura

Vra omnia priuilegia ecclesiarū parochialium, vt pote quę suorum parochianorum spiritales matres vere habeantur, in omnibus earum ministris obseruari maxime debent, etiā si minister ille vltimum inter illos locum habeat. Cum igitur hi ministri, qui in ecclesiis parochialibus mortuos ex officio sepeliunt, illis ecclesiis continuo inseruiant, & earum pauperes gratis sepelire, aliaque obsequia illis sine vilo emolumento frequenter prestare soleant. Merito præsentī hoc nostro decreto illos hoc modo iuuandos esse discernimus. Si defunctus aliquis in propria parochiali, seu alia quacunque ecclesia sit sepeliendus, idque comitante confraternitate aliqua ex his, quæ ad huiusmodi funerarios actus peculiare ministros habet propriæ parochialis ecclesiæ sepeliendi minister suum munus exequatur, hoc est ipsum cadauer deorsum deferat, ad ecclesiam portet, atque etiam si in propria parochiali ecclesia sepeliendum est, sepe-

liat

liat. Quod si aliquem ex his actibus confraternitatis ministri efficiant, ministro tamen proprię parochialis ecclesię portio integre persoluatur, ac si suo officio functus omnino fuisset, nulla in contrarium obstante consuetudine.

Visitatores domibus Rectorum aut clericorum excipi hospitio possint.

DECRETVM XV.

IN nostra diocesana Synodo ante hanc vltimō celebrata decreto XXXVIII. statutū fuerat, ne visitatores nostrę diocesis ipso visitationis tempore ad Rectorū vel clericorum domos hospitij causa diuerterent. Sub excommunicationis itidem latę sententię poena præcipiebatur, ne parochi seu clerici perse, vel per aliū pecuniā, aut quodcūq; aliud munus visitatoribus cōferrēt: ac ne ipsi visitatores sponte etiam oblatum reciperent. Quoniam tamen

tamen multis in locis non alia ad illos hospitio excipiendos quam ipsius Rectoris domus reperiri potest: & in ipsa domo. in qua visitator excipitur, de corrigendis personarum ecclesiasticarum moribus saepe est agendum, quod inter laicos minime decet: ut omnem etiam ob rem parui momenti, celsurae metu auferamus: hoc nostro decreto potestatem visitatoribus facimus, ut possint post hac Rectorum & clericorum domibus hospitio excipi. Itidem declaramus pena illa excommunicationis latae sententiae illos tantum ligari, qui visitatores suis expensis aluerint: & ipsos visitatores, si huiusmodi alimenta tempore visitationis praeter stipendium eis assignatum, acceperint. Reliqua in praedicto decreto statuta suam virtutem & robur habeant.

De reductione Missarum.

DECRETVM XVI.

Quamuis de Missarum reductione, quae ex varijs defunctorum relictis imposita

sita erant, nec celebratae adhuc ob sacerdotum paucitatem fuerant, in nostra dioeclesana Synodo anno Domini M. D. LXXVIII. celebrata sancitum fuerit. & toto hoc tempore ut celebrarentur, diligenter curauerimus: fieri tamen ob eandem causam non potuit, quin multae adhuc celebrandae relinquuntur. Ne igitur pie testatorum voluntates depereant, & ut illorum conscientiae, quibus hoc negotium incumbit, consulatur: Sacri Tridentini Concilij decretum secuti, quod incipit, Contingit saepe: ubi potestas Episcopis datur, ut in dioeclesana Synodo hac de re statuere ea possint, quae ad Dei honorem & cultum, ecclesiaeque utilitatem iudicauerint expedire, in hunc modum statuimus: In omnibus tam collegiatis quam parochialibus huius dioecesis ecclesiis (in quibus declaramus sequentem missarum reductionem necessariam esse) Missae omnes ex varijs defunctorum relictis impositae, quae hactenus celebrari minime poterunt

R

tuerunt

tuerunt, sed ita, que nunc possunt, ac proinde necessario celebranda supersunt, reducantur, sicut presentibus hoc decreto illas reducimus in Anniuersaria perpetua, aut in distributiones quotidianas, que ad horas in choro presentibus distribuatur, aut in alia pia opera nostra voluntate & arbitrio exprimenda, ut pro qualitate & necessitate cuiuscunq. ecclesie illi conuenire, iudicabimus Ita tamen ut qui hec comoda senserint, intelligant, se adstrictos esse ad orandum, & commemorationem pro illis faciendam, qui legata illa pro animarum suarum salute reliquerunt: & ad ea etiam prestanta, que a nobis ad hanc rem illis imponentur. Ut autem perpetua hec Anniuersaria celebrari possint, & distributiones quotidianae in choro per solui, & alia pia opera perfici, eas omnes elemosynas, que ad praedictas missas celebrandas in ecclesiis congestae sunt ex nunc ad dictos effectus applicamus. Ex qua pecuniarum summa in tutis ac se-

Curis

curis locis census, nostro tamen assensu & decreto constituantur.

Propria parochialis ecclesia generaliter ad funus procedere potest, aliis non generaliter procedentibus.

DECRETVM XVII.

Si defunctus aliquis extra parochialem suam ecclesiam sepeliendus sit, petaturque, ut ad funus deducendum ipsa tantum propria parochialis ecclesia generaliter procedat, praecipimus, ne ex ea parochia in qua, vel intra cuius ambitum defunctus sepelietur, plures clerici ad illum sepeliendum conueniant, quam ex propria parochiali ecclesia ad eundem effectum conuenerint: ne alicui inuito tot impensae absque vlla causa fiant: non obstante huic decreto quacunque alia huius Archiepiscopatus in contrarium constitutione.

R 2

De

De cereis in altariis, dum missæ celebrantur accendendis.

DECRETVM. XVIII.

VT ea, qua decet, veneratione sacrum Missæ sacrificium celebretur, mandamus, vt in beatæ Mariæ virginis, & animarum altaribus, in quibus frequentius missæ celebrantur, duo iustæ magnitudinis cerei apponantur: qui donec missa finiatur, sint accensi. impense sumentur ex eleemosynariis beatæ Mariæ virginis, & animarum patinis, vbi eleemosynæ abundauerint.

De his, qui examini & causis Ecclesiasticis præficiuntur.

DECRETVM. XIX.

Sacri Tridentini Concilij decreto obtemperantes, eorum examini, qui vacaturis

caturis ecclesiis sunt præficiendi, sequentes S. T. Doctores approbante Synodo deputamus, quorû nomina sunt sequentia.

D. Iacobus Ferrusius.

D. Blasius Nauarro.

D. Iuan Mija Vila.

D. Petrus Monço.

D. Anthonius Galant.

D. Bartholomæus Pasqual.

D. Petrus Ioannes Ascensius.

D. Gaspar Aldana.

Ad causas vero ecclesiasticas & spirituales, quæ ad forum ecclesiasticum pertinent, in partibus à Sede Apostolica vel eius Nunciis, seu Legatis committendas, sequentes in hac diocesi Valentina iudices nominantur.

Egidius Roda V. I. D. & Cancel. Valentinus.

Petrus Catala V. I. D. & Canonicus Valentinus.

Ioannes Ioachimus Mijavila sacrae Theo.

D. & Canonicus Valentini.

R. Commendator monasterij beate Ma-
riae Virginis de Mercede ciuitatis Va-
lentiae.

IN nomine Domini nostri Iesu Christi
& sanctissime Trinitatis Patris & filij
& spiritus sancti. Anno a natiuitate eius-
dem domini nostri millesimo quingente-
simo octogesimo quarto, die vero Mar-
tis vigesima quinta mensis Septembris
hora ante meridiem octaua in maiori au-
la Palatij Archiepiscopalis Valentini in
quam omnes qui prehabitis Synodi con-
gregationibus intererat, & interesse de-
bent, ad prehabita horam citati & conuo-
cati fuerant. Legitime congregatis Illu-
strissimo & Reuerendissimo domino D.
Ioanne Ribera Dei & Apostolicæ sedis
gratia Patriarcha Antiocheno & Archie-
piscopo Valentino, & admodum Reue-
rendis

uerendis domino D. Gaspare de Castellui
precentore, Francisco de la Serna Archi-
diacono Setabensi, Bernardino Gome-
zio Miedes Archidiacono Saguntino,
Petro Catala Canonico I. V. D. Francis-
co Tudela Canonico, & Ioanne Ioachi-
mo Mija Vila Canonico in sacra Theolo-
gia Doctoribus, & Dignitatibus & Cano-
nicis insignis Metropolitanæ Sedis Va-
lentine, & Capitulo eiusdem sedis depu-
tatis. Et Reuerendis Sebastiano Larraz
I. V. D. Sacrista & Canonico ecclesiæ col-
legiate ciuitatis Xatiuæ pro eadem eccle-
sia, & Ioanne Barbera in sacra Theolo-
gia magistro Decano, & Ludouico Blesa
Canonico ecclesiæ collegiate de Gandia
pro eadem ecclesia. Qui procuratoriis
mandatis legitime suffulti erant: quæ mã-
data apud Synodum examinata & appro-
bata fuerunt. Nec non Plebanis, Recto-
ribus, Vicariis aliisque presentis Valen-
tinæ diocesis clericis de iure dicecesanæ

Synodo inter eos debentibus & admisis, prout alias specialiter fuerunt legitimi ad Synodo assistendum declarati: inuocato prius spiritus sancti auxilio, qui vnus benignus est bonarum actionum inspirator & certissimus sacrorum Conciliorum praeses, idem, illustrissimus & Reuerendissimus dominus Patriarcha & Archiepiscopus Valentinus in suo folio residens constitutiones & decreta, quae numero decem & nouem supra descripta sunt, & aliquot ante diebus proposita, perpensa ac discussa fuerant, in hac omnium postrema congregatione legi mandauit, lecta; alta & intelligibili voce fuerunt. Cumque rogasset idem Illustrissimus ac Reuerendissimus dominus Archiepiscopus vniuersam Synodum, an placeret dictas constitutiones & decreta stabiliri & promulgari, Synodumque dioecesanam ad laudem & gloriam omnipotentis Dei absolui & fini: omnes vna voce & communi applausu responderunt, se eas constitutiones & decreta

decreta approbare, & amplexi: postulantes vt in lucem ederentur, finisque Synodo feliciter imponeretur. Quibus peractis, illustrissimus ac Reuerendissimus dominus Archiepiscopus, omnibus, qui Synodo intererant, & committantibus, in templum Metropolitanum descendit: vbi pontificalibus indutus, ministris solenniter ei assistentibus, in sacello templi maximo, presentibus in eo omnibus, qui ad Synodi celebrationem veniant, coesedit. Tunc Reuerendus Iacobus Ferrusius sacrae Theo. Doctor, cum ab ipso Illustrissimo ac Reuerendissimo domino benedictionem accepisset, in templi suggestum ascendit, & huius dioecesanae Synodi decreta omnia magna cleri & populi multitudine audiente, legit, ac promulgauit. Post haec decantari cepit hymnus, Te Deum Laudamus: & absoluta solenni per templi ambitum processione, res ad Dei omnipotentis laudem in finem perducta fuit.

Quæ omnino in præfente Licentia,
to Feliciano de Figueroa presbytero
eiusdem Illustrissimi ac Reuerendissi-
mi domini Patriarchæ & Archiepisco-
pi Valentini, & diocæsanæ huius Syno-
di Secretario, gesta sunt, & ad rei me-
moriã literis mandata.

*Ioannes Patriarcha Antiochenus
Archiepiscopus Valentinus.*

Licentiatus Felicianus de Figueroa.

C O N

C O N S V L

T A T I O A P V D S A

C R V M C A R D I N A L I V M

Councili Tridentini interpretũ

congregationẽ super confes-

sarijs ab Ordinario iuxta

bullam Cruciatæ

probatis.

Illustriss. ac. Reuerendiss. dñe.

Vm in regnis Hispaniarum vtẽ
tibus cruciatæ sanctæ facultati-
bus optio detur eligendi confes-
sorem illis beneuifum, dũmodo fit is ido-
neus & ab Ordinario approbatus: hæc ver-
ba nonnulli ita indiffinite vſurpant, vt ſuf-
ficere intelligant ad idoneitatem requiſi-
tam, in alijs diocæſibus approbationẽ ab
vno & diuerſo factam Ordinario: & ita in
diocæſi Valẽtina approbati ab alio Ordi-
nario quã Archiepifcopo, tẽtarũt munus
exercere

exercere prædictum impediendo id D. Reuerendissimo Archiepiscopo, qui præ tendit etiam iuxta d. cruciatæ verba nul lum in sua diœcesi confessiones posse au dire, nisi à se tanquam loci Ordinario ap probatum, licet ab alio quocunque Epif copo fuerit antea idoneus iudicatus: & vt euitetur omnis scandali occasio suppli catur humiliter pro eius parte, vt Illustrif sima ac Reuerendissima D. V. dignetur hoc dubium in sancta congrega. deciden dum. quã. D. Op. Max. ad vota foelicitet.

Erat in margine huius libelli.

Congregatio Concilij respondit: ap probatum ab alio quam à Valentino Epif copo, in diœcesi Valentina non censeri approbatum ab Ordinario.

*REVERENDISSIMO AT-
que Illustrissimo Domino vti fratri, D.
Archiepiscopo Valentino.*

Reuue-

Reuereatissime atq; Illustrissime domine, Quid senserit sacra congre gatio Cardinalium Concilij Tridentini in terpretuum de amplitudinis tuæ quæsto an Confessarius ab vno Episcopo appro batus, in alterius diœcesi officium suum exercere possit, in margine libelli his lite ris adiuncti, descriptum amplitudini tuæ mittimus: qui bonam valetudinẽ, ac per petuum diuinę gratię præsidium exopta mus. Romę die vltimo Ianuarij. 1582.

Amplitudine tuę
Vti frater Philippus Boncomphñus Car dinalis sancti Sixti.

L A V S D E O;